

РЕШЕНИЕ

№ 18445

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3760** по описа за
2025 година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на АПИ–гр. С. срещу Решение №407/31.01.2025
година, постановено по н.а. х. дело № 7402/2024 година по описа на СРС, 23 състав отменящо
Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от Електронната
система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 от Закона за пътищата № [ЕГН], с който на „
Ронин-2009“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено
нарушение на чл.179,ал.3б от ЗДВП.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност и
незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение, като не е направено обективно,
всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, и неправилно СРС е приел,
че нарушението не е извършено, и не налице норма , която да дава възможност да бъде налагано
административно наказание. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на Електронния
фиш.

В съдебно заседание, касаторът- АПИ редовно и своевременно призован не изпраща
представител.

Ответникът по касация-„ Ронин-2009“ООД редовно и своевременно призован, не
изпраща представител. От процесуалния представител на същия - адвокат К. е постъпил писмена
защита, с която заявява претенция за присъждане на разноски.

Представителят на СГП- прокурор П. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Настоящият съдебен състав намира, че СРС е постановил решението при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока необсъждане на нито един довод на страните – нито на жалбоподателя, нито на ответника по жалбата. Решението съдържа само общи формулировки и бланкетни изрази, което по никакъв начин не може да доведе до спазване на изискването за мотивираност на съдебните актове. В решението няма обсъден нито един довод в жалбата, не е посочено кое твърдение съдът приема за доказано и кое не, няма обсъждане на доказателствата, които подкрепят извода на СРС, няма изложена конкретна фактическа обстановка, а решението съдържа общи съждения, без да са изложени конкретни мотиви и обсъждане на доказателствата, доводите и възраженията на страните. Съгласно чл.305 ал.3 от НПК/ приложим по силата на препращащата норма на чл.84 от ЗАНН/Доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на [Наказателно-процесуалния кодекс](#)/ в мотивите се посочват установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. При противоречия на доказателствените материали се излагат съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят.

Наред с това, СРС е допуснал и друго съществено процесуално нарушение, като е формирал предварително вътрешно убеждение и то в проведено открито съдебно заседание на 04.11.2024 година, като е посочил,че посочената информация в случая по делото не е необходимо за правилното решаване на делото поради установено от съда съществено процесуално нарушение при съставянето на Електронния фиш, което е недопустимо преди да е постановен съдебен акт съдът да сочи в Протокола от открито съдебно заседание, че при издаването на Електронния фиш са допуснати съществени процесуални нарушения. Тези изводи на съда не държат сметка за съдържащата се в чл. 14, ал. 2 от НПК забрана за придаване на предварително установена сила на доказателствата и средствата за тяхното установяване. В своята оценъчна дейност съдилищата по фактите са суверенни да кредитират едни доказателствени източници и да се отнесат с недоверие към други, стига да изложат мотивите си за направените по този повод изводи, така че да бъде възможно проследяването на начина, по който са формирали своето вътрешно убеждение. При действието на чл. 14, ал. 2 НПК обаче доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила, като съдът, прокурорът и разследващите органи основават решенията си върху доказателствени материали, които те събират и проверяват лично, освен в случаите, предвидени в този кодекс (чл. 18 НПК).

С оглед на това, Решението на СРС следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което съдът следва да изложи и анализира фактическа обстановка, въз основа на какво приема за установен даден факт, конкретни и ясни мотиви-относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби, и да се отговори на всеки

един довод и възражение на страните. Наред с това, съдът следва да се произнесе и по направените доказателствени искания на страните – в Молба, приложена на лист 22 и 23 от делото и по останалите направени доказателствени искания на двете страни, като се аргументира кои допуска и кои не, и дали същите са относими към спора, предмет на делото.

В този смисъл, касационната жалба е основателна. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.229,ал.3 АПК.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на касатора, че понятието „незаконосъобразност“ на съдебното решение, е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения. Касационната инстанция проверява валидността, допустимостта и правилността на съдебните решения, постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията, визирани в чл.348 от НПК. На второ място, понятието „незаконосъобразност“ е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения.

ВОДЕН от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 407/31.01.2025 година, постановено по н.а. х. дело № 7402/2024 година по описа на СРС, 23 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪДЕБЕН СЪСТАВ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.